

BINNENDIEKS

BOETENDIEKS

DAVID HARTSEMA

Nee, dit is nait tuttel van ain of aner verhoal, want diskeer wordt het gain verhoal, het wordt gewoon: leste keer Binnendieks en Boetendieks.

Aan alles komt 'n end en zo ook aan dizze serie. 't Is krekt as mit 'n televisie-serie zelfs Dallas kin nait aaiweg deurlopen. Doar mout weer ais wat anners veur ien plak.

En ik kin mie best iendinken, dat 'n nije sjef bie kraant der krekt zo over dinkt. 't IS JA OOK MOOI WEST ZO, WANT SIKKOM TIEN JOAR HEB IK Binnendieks en Boetendieks schreven en dat is 'n haile zet. Hou of het tien jaar leden begund is?

Wie haren de opening van ons tentoonstellen over 't Wad, Henk Bruyns, dij der schitterende kleurenfoto's bie moakt haar en ik, dij de teksten moakt haar, Lianne Abeln, dij de laidjes der bie zon en Bé Dijkmeyer dij der op pioano bie improviseerde, wilelms ik de teksten zee en Henk mit twij projectoren de kleurege beelden op 'n schaarm van vaaier bie vaaier meter projecteerde.

Dou 't oflopen, kwam Poppen van Winschoter Kraant op mie of en vroug mie, of ik nait veur de Winschoter schrieven wol. Duut van Goor haar 't 'n haile tied doan en noa heur haar Jan Klompsmoa 'n paar oflevers schreven, moar dij vol 't of om dat week ien, week oet te doune. Ik zee, dat ik het wel ais perbaaiern wol.

Dou ik thoes kwam, heb ik der eerst ais goud over noadocht en dou bin ik achter mien tiepmesien zitten goan veur het eerste nummer, dat op 2 april 1975 ien kraant kwam.

Dat begunde zo: „Dou ik ien auto noar hoes tou ree mit 'n haile stoapeltjes joargangen van het moandblad „Groninger”, dij ik van 'n nichtje kado kregen haar, wos ik nait, dat doar ain nummer maank zat, dat aanlaaiden worden zol veur 'n serie „Boetendieks en Binnendieks”.

Ien dat aine nummer ston noamelk het stuk „Zoltkamper typen” van Eelco van Diek. Der stonden ook foto's bie, foto's van 't dörp en van trawlers binnendieks en veur sluus, van binnenhoaven ien wintertied en van genoateschepen aan 't laangeheufd.

Het slöt van dat eerste artikel ging zo: „En ien gadachten zai ik 't almaal weer veur mie, zo as 't west het. Moar ook zo as 't nou is. En ik dink aan dij prachtege verhoalen doar ik mit opgruid bin, kostelke verhoalen van viskerluu en

boeren en vremden. Verhoalen dij, ook as ze nooit gebeurde binnen, best gebeurde wezen konden. Moar ook dingen van leste tied, dij mie aan 't dinken zetten. Messchains he je sums moar 'n lik zetje neudeg ien 'n bepoalde richten dij anners toch ook al veur joe weglegd waas.

Ien elks gevaal wait ik 't nout haile zeker: ik mout aan gaang, schriefmesien mout op 't buro. Ik loof, dat ik mie krekt vuil as 'n ol hin dij 'n aai leggen mout. 't Zelf wezeb. 't Is zo wied. Ik zuik alvast moar 'n plakje.

'n Noam huif 'k nait laank om te zuiken diskeer. Dat wordt natuurlijk: „Boetendieks en Binnendieks”.

Ja, zo is 't sikkom tien jaar leden begund. Noam is ble-

Wat zg. 12. dy
Leste keer

ven, aal is dij 'n beetje ombatterijd. Het wer: „Binnendieks en Boetendieks”. En 'n groot paart binnen ook verhoalen worden van doudestieds en van nou, van vrouger en loater.

Doar noast kwammen de contacten mit Oost-Vraisland, dij ik nog altied haile belangriek vien, omreden wie mit dij minsen aan annerkaant grup ja zo'n bult dingen gemain hemmen.

Het Grunnegers is ook hail wat keren aan bod komen, mit spreekwoorden en oetdrukkens, mit schriefwieze en Grunnegers op schoulen. Ik mout tougeven, dat ik, wat dat leste aanbelangt, wel ais wat te optimistisch waas en docht dat het vast nog wel ais zowied komen zol, dat Grunneger kiener op schoulen ook wat van heur aigen taal en cultuur biebrocht worden zol. Moar aan nou tou is doar nog nait veul van te maarken.

Van Grunneger en Oostvraize literatuur heb ik besproken wat ik multe weerd van, aal is 't waark van Gretha Schoon en Gernot de Vries aan nou tou leggen bleven.

Ook ollere Grunneger literatuur kwam nou en din aan bod en doar noast bin ik op 'n zeker momint begund mit stukjes oet Grunneger historie, waar ainlieks nog nooit ais

'n goud en boeiend bouk over oetgeven is. Moar messchains komt dat nog ais en dat zol 'n goud ding wezen, want Grunnegers hemmen zeker belangstellen veur heur aigen verleden. Het allerlaiste heb ik verhoalen schreven over minsen as joe en ik. Stof is doar genog veur, want hail wat minsen hemmen heur aigen verhoal en doar kinnen prachtege verhoalen bie wezen, as je moar lustern kinnen. Messchains krieg ik nog wel ais ien de kop om de mooiste verhoalen oet te zuiken en doar nog ais 'n boukje van te moaken. Wel wait.

Ik heb gelukkeg, nog nait 't gevuil, dat ik leeg bin en oetschreven. As dat zo west waas, din waas ik ook aal laank ophollen, want as je leeg binnen, mout je nooit deurschrieven. As je vuilen, dat 't nait zo goud meer wil, mout je op hollen.

Toch wil ik aal mien lezers bedanken, dat ze 't sikkom tien jaar mit mie oethollen hemmen. Ik hoop, dat ik joe nait te bot verveeld heb en dat ik joe messchains nou en din wel even aan 't lachen kregen heb, aal waas 't moar 'n glimlach, want der is aal ellinde genog ien wereld.

Zo kiek ik van achter mien schriefmesien op Lauwersoog even waarom op dij tien jaar dij nou achter mie leggen

Aan aine kaant zel 't 'n gemis wezen, dat ik nou elke week nait meer schrief veur joe, anner kaant krieg ik ook wat meer roemte veur aner dingen. Want stilzitten kin 'k toch nait, ik dink wel, dat ik weer wat anners op praimen zetten zel.

Doarom dink ik ook wel, dat wie kanner vast wel aarnswoar nog ais weer tegenkommen zellen, of ien dizze kraant of hail aarnswoar anners.

Over 'n paar week bin ik zesteg jaar, 'n goud momint om hier 'n punt achter te zetten en dizze Grunneger rubriek aan 'n jongere over te langten. Ik wins mien opvolger veul inspiroatsie en veul sukses tou en hoop, dat je zien waark krekt zo goud ontvangen zellen as je mienent ontvangten hemmen.

Het goar lopt zo stoadegaan noar 't end tou en doarom wil ik joe almaal veul zegen touwinsen ien het nije jaar dat veur ons legt. Loat joe ook ien 't komende jaar nait onner 't mous stoppen.